

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26Nt/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010096
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2023:7723010096.8

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Petrička, PhD. a členov senátu Viliama Kicku a JUDr. Mareka Doriča, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX, E. F. G. F. H. o návrhoch na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2023 v Michalovciach takto

rozhodol:

I. Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., o povolenie obnovy konania zo dňa 03.01.2023 vo veci vedenej na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

II. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 394 ods. 4 písm. d) Trestného poriadku a § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd p o v o ľ u j e obnovu konania, na návrh I. B., vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8T/67/2019 a to v prospech odsúdeného A. B..

III. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku súd z r u š u j e celý výrok o treste uloženom odsúdenému A. B., rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 zo dňa 12.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.03.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok o treste nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

IV. Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku súd b e r i e odsúdeného A. B., do väzby, ktorá bude vykonávaná v ÚVV a ÚVTOS Košice, a to okamihom právoplatnosti výrokov tohto uznesenia o povolení obnovy konania a o zrušení výrokov o treste vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8T/67/2019 12.10.2020 v prospech odsúdeného.

V. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Odsúdený A. B. podal na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania. Vo svojom návrhu poukázal na potrebu výsluchu svedka J. A., ktorý mal k veci uviesť skutočnosti súdu predtým neznáme. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a prečítaním listinných dôkazov.

Dňa 16.10.2023 bol súdu elektronicky podaný návrh na povolenie obnovy konania, ktorý podala I. B., manželka odsúdeného A. B.. Svoj návrh odôvodnila nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021.

Svedok J. A. vo svojej výpovedi uviedol, že počas toho ako pracoval v nočnom podniku v Humennom, za ním prišiel svedok A. spoločne s policajtom NAKA. Tam mu A. ponúkal pomoc pre pani B. v prípade,

ak tá stiahne advokátov, čo zastupovali B.. On túto informáciu odovzdal pani B., s čím ona nesúhlasila. Niekedy v období jar 2019, kedy Michalovce hrali o postup do vyššej súťaže v hokeji, navštívil hotel Družba. Po príchode do hotela zistil, že sa tam chystá oslava postupu a je tam prítomný pán A.. Následne ho pán A. pozval k stolu a videl, ako pán K. vychádza z kuchyne, nakoľko mal pripravovať steaky pre hokejistov. Počul rozhovor, ako sa A. s K. tešili, že odsúdený B. je vo výkone trestu a mal by tam zostať, čo najdlhšie, nakoľko podľa ich tvrdenia sa dá všetko vybaviť. Najviac sa svedkovia K. a A. bavili na uplácení policajtov z B. peňazí. Rovnako sa mali baviť aj o predmetnom aute, s ktorým B. nemal nič, len ho kúpil. V závere došlo ku konfliktu medzi ním a K., pričom K. mal na neho vyťahovať zbraň. Polícii to nehlásil, o stretnutiach v roku 2019 povedal iba pani B., ona to mala následne konzultovať s právnikmi. Túto informáciu pani B. následne odovzdala Generálnej prokuratúre.

Svedok L. I. K. vo svojej výpovedi uviedol, že osobu menom J. A. pozná. Svedok chodieval k ním do hotela na kávu. O trestných veciach sa ani v priestoroch hotela ani mimo neho s pánom A. nebavil. Medzi svedkom A. a ním nikdy nedošlo k fyzickému kontaktu. Zbraň voči nemu nepoužil, nespomenul si na situáciu, aby sa so svedkom A. stretli, kedy práve svedok K. pripravoval večeru.

Svedok C. J. A. vo svojej výpovedi uviedol, že pozná osobu menom J. A.. Pozná ho skrz jeho požiadavky, aby na jedenástom poschodí hotela Družba zrealizovali erotický salón. Nevylúčil, aby svedok A. bol v rozhodnom období jar 2019 v hoteli Družba. O kauzách odsúdeného A. B. sa s ním nerozprával, nakoľko nemal voči nemu dôveru, v podstate ho iba počúval. Ak spolu sedeli a jedli tak len preto, že svedok A. si rád vypil a zjedol niečo, čo bolo zadarmo. Spomenul si na jeden konflikt, kedy práve svedok A. napadol v bare čašníka a museli to spoločne s pánom s K. vyriešiť. Nemal vedomosť a nikdy nevidel, aby K. vytiahol zbraň na A..

Svedok I. G. vo svojej výpovedi uviedol, že pozná svedka K., nakoľko v roku 2020 sa s ním stretol, pričom K. mu povedal, aby sa nemiešal do vecí odsúdeného B.. V tejto veci podal aj trestné oznámenie. V predmetnej veci sa neangažoval, iba chcel vedieť, kde je pravda. Svedok K. mu mal povedať, že B. neuspeje, keďže svedok K. mal rozdať sumu 300.000 Eur ako úplatky v C. a v Košiciach. O prebiehajúcej obnove konania sa dozvedel od odsúdeného A. B., tak mal nutkanie mu pomôcť.

Zo správy I. M. H., správcu konkurznej podstaty úpadcu A. B. je zrejmé, že konkurz vyhlásený na majetok odsúdeného nebol skončený.

Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva jedno odsúdenie v prejednávanej veci s uloženým trestom odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne a trestom prepadnutia majetku.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a databázy súdov Slovenskej republiky je zrejmé, že voči odsúdenému A. B. sú vedené ďalšie konania za násilnú a ekonomickú trestnú činnosť.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a nemohli sa ani brať do úvahy. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov či spochybňovanie spôsobu ich hodnotenia. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť ani inak korigovať a dôkazy už vykonané v pôvodnom konaní už nemožno opakovať. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania už súd nepreskúmava zákonnosť pôvodného rozhodnutia, ale iba preskúmava, či nové skutočnosti alebo

dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie v otázke viny alebo trestu. (II. ÚS 675/2015)

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. súd hodnotí návrh najskôr z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe. Až po zistení, že ide o takéto skutočnosti alebo dôkazy, prichádza do úvahy hodnotenie v tom smere, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr viesť k inému rozhodnutiu, ako je pôvodný právoplatný rozsudok. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv za zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., pričom novú skutočnosť je potrebné v konaní o obnove preukázať dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo vykonaný. Dôkazom skôr neznámym môže byť predovšetkým nový dôkaz alebo dôkaz síce už v pôvodnom konaní vykonaný, avšak nového obsahu (o podstatných okolnostiach obsahovo zmenená, prípadne doplnená výpoveď svedka, ktorý v pôvodnom konaní už vypovedal), pričom v prípade dôkazu v pôvodnom konaní už vykonaného musia byť hodnotené aj dôvody alebo okolnosti, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nemôže byť každá nová skutočnosť alebo každý nový dôkaz, ale len skutočnosti a dôkazy určitým spôsobom kvalifikované, t.j. také dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o otázkach uvedených v citovanom zákonom ustanovení.

Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo vykonaný. Dôkazom skôr neznámym môže byť predovšetkým nový dôkaz alebo dôkaz síce už v pôvodnom konaní vykonaný, avšak nového obsahu (o podstatných okolnostiach obsahovo zmenená, prípadne doplnená výpoveď svedka, ktorý v pôvodnom konaní už vypovedal), pričom v prípade dôkazu v pôvodnom konaní už vykonaného musia byť hodnotené aj dôvody alebo okolnosti, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nemôže byť každá nová skutočnosť alebo každý nový dôkaz, ale len skutočnosti a dôkazy určitým spôsobom kvalifikované, t. j. také dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o otázkach uvedených v citovanom zákonom ustanovení. (4 Tost 7/2014)

K výroku o zamietnutí návrhu

Odsúdený A. B. prvotne navrhol, aby súd vypočul svedka J. A.. Súd vyhovel tomuto návrhu odsúdeného a vypočul svedka J. A.. Jeho výpoveď však mohol súd vyhodnotiť maximálne ako výpoveď svedka nepriameho. Svedok A. totiž vo svojej výpovedi uvádzal len informácie, ktoré sa mal dopočuť pri stretnutiach. Mal teda počuť, ako sa mali svedkovia A. a K. baviť o tejto veci a zabávať sa na odsúdení A. B.. Súd vo veci vypočul svedkov L. I. K. a C. J. A.. Títo svedkovia síce boli vypočutí v pôvodnej veci, avšak súd ich vypočúval iba k verifikácii svedeckej výpovede J. A.. Obaja títo svedkovia nepopreli fakt, že poznajú svedka J. A., avšak popreli tvrdenia svedka o tom, že sa mali baviť na odsúdení A. B. resp. o okolnostiach jeho odsúdenia.

Pokiaľ by aj súd túto verziu svedka A. pripustil, tak toto nemožno vyhodnotiť ako dôkaz, ktorý by priamym spôsobom zapadol do koloritu pôvodne vykonaného dokazovania. Svedok nehovoril v podstate nič o kúpe, dovoze či prepise predmetného motorového vozidla, ktoré bolo predmetom skutku v pôvodnom konaní. Celá výpoveď svedka A. sa niesla v duchu tvrdení o korupcii a protizákonných aktivitách svedkov A. a K.. Žiadna časť tejto výpovede nepriniesla novú skutočnosť. Obdobne súd vyhodnotil aj výpoveď svedka I. G.. Ten rovnako o skutku hovoril iba sprostredkovane a podstata jeho výpoveď spočívala v poukazovaní na korupčné správanie sa. Navyše, tento svedok sa o tejto veci dozvedel od odsúdeného A. B.. Nie je súdu úplne zrejmé, z akého dôvodu sa svedok rozhodol sám napísať list súdu s presnou špecifikáciou spisovnej značky a následne podať svedeckú výpoveď. Rovnako nie je zrejmé súdu, prečo títo svedkovia informácie, ktoré predniesli na verejnom zasadnutí, neoznámili skôr, eventuálne prečo nepožiadali o vypočutie v pôvodnom konaní. Najmä svedok A. bol v kontakte minimálne s manželkou odsúdeného A. B., teda mohol v pôvodnom konaní vypovedať ako svedok. Títo svedkovia však prichádzajú až po troch rokoch od prejednávania veci.

Obhajca odsúdeného navrhol, aby súd vo veci vypočul svedkov N. C. a A. O., avšak súd odmietol vykonať tieto dôkazy. K týmto svedkom je potrebné uviesť, že je pravdou, že títo svedkovia boli navrhnutí

aj v predchádzajúcom konaní. Súd v pôvodnom konaní však výsluch týchto svedkov odmietol vykonať, čo aj zdôvodnil na č. I. 25 pôvodného rozsudku. Odvolací súd rovnako poukázal, na týchto svedkov a dal súdu prvej inštancie za pravdu. Tu je potrebné poukázať znova na vyššie citované uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, II. ÚS 675/2015 zo dňa 22.10.2015, ktorý konštatoval, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov či spochybňovanie spôsobu ich hodnotenia. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť ani inak korigovať a dôkazy už vykonané v pôvodnom konaní už nemožno opakovať. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania už súd nepreskúmava zákonnosť pôvodného rozhodnutia, ale iba preskúmava, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie v otázke viny alebo trestu. Súd má teda za to, že dôkazy, ktoré boli navrhnuté v pôvodnom konaní, a s ktorými sa vysporiadal súd v odôvodnení, nemožno pri povoľovanom konaní vykonať a na ne prihliadať. Tieto dôkazy už boli vyhodnotené z pohľadu ich potreby vykonania a bolo o nich riadne rozhodnuté prvostupňovým a druhostupňovým súdom. V prípade, ak by súd vykonal takéto dôkazy, poprel by tak právny názor odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s postupom prvostupňového súdu, ktorý tieto dôkazy odmietol vykonať. Jednoducho povedané, ak by teda súd v povoľovanom konaní vykonal tieto dôkazy, nerešpektoval by právny názor súdu vyššej inštancie, čo je neprípustné.

K výroku o povolení obnovy konania.

V prvom rade je potrebné uviesť, že návrh na povolenie obnovy konania od I. B. smeroval k výroku o treste s akcentom na výrok o treste prepadnutia majetku pôvodného rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 zo dňa 12.10.2020. Súd pôvodne uložil odsúdenému trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia možno vyvodiť záver, že išlo o obligatórnu povinnosť pre súd, pokiaľ ide o spáchanie taxatívne vymedzených trestných činov. Medzi uvedenými trestnými činmi je aj trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona. Uvedené zákonné ustanovenie v znení platnom a účinnom do 19.10.2023, kládlo súdom povinnosť uložiť tento druh trestu v prípade taxatívne vymedzených trestných činov bez posudzovania akýchkoľvek okolností. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol dňa 27.9.2023 nálezom PL. ÚS 1/2021, ktorým označil ustanovenie § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona za nesúladne s článkom 1 ods. 1, článkom 13 ods. 4, článkom 16 ods. 2 a článkom 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Dňa 16.10.2023 bol súdu elektronicky podaný návrh na povolenie obnovy konania, ktorý podala I. B., manželka odsúdeného A. B.. V prvom rade súd skúmal, či I. B. je osobou oprávnenou na podanie takéhoto návrhu. Tu súd konštatuje, že I. B. spĺňa tieto náležitosti v zmysle ust. § 396 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 308 ods. 2 Trestného poriadku. Jednoducho povedané, návrh na povolenie obnovy konania môže podať aj osoba, ktorá je oprávnenou osobou na podanie odvolania. Manželka alebo družka sú v zmysle ust. § 308 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami.

V druhom rade sa súd musel vysporiadať procesne s týmto návrhom. Návrh na povolenie obnovy konania bol pôvodne zapísaný do senátu 3Nt a bola mu pridelená sp. zn. 3Nt/15/2023. Dňa 17.10.2023 bola vec pripojená k tejto prejednávanej veci na spojenie. Na následnom verejnom zasadnutí došlo k spojeniu vecí pôvodnej sp. zn. 3Nt/15/2023 s vecou vedenou na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 26Nt/4/2023 s tým, že konanie bude vedené pod jednou spisovou značkou 26Nt/4/2023.

K dôvodom povolenia obnovy konania súd uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 1/2021 rozhodol nálezom. V tomto smere je potrebné poukázať na ustanovenie § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde (zákon č. 314/2018 Z. z.), ktorý v prípade nálezu hovorí, že ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu je dôvodom na povolenie obnovy konania. Rovnako je súd toho názoru, že samotné rozhodnutie o povolení obnovy konania v prípade zrušeného trestu prepadnutia majetku má svoje opodstatnenie iba v prípadoch, pokiaľ nebol trestu prepadnutia majetku riadne vykonaný. V prípade, ak bol právoplatne uložený trest prepadnutia majetku, nasleduje konkurzné konanie podľa § 107a zákona o konkurze (zákon č. 7/2005 Z.z. a § 423 Tr. por.) s tým, že vykonaným trestom prepadnutia majetku je až situácia, ak bol tento konkurz skončený. Súd teda dotazoval správcu konkurznej podstaty majetku úpadcu A. B.. Ten listom doručeným súdu dňa 18.10.2023 oznámil, že doposiaľ nedošlo k ukončeniu konkurzu. Súčasne uviedol, že k speňažovaniu majetku nepristúpil z dôvodu podaných návrhov na povolenie obnovy konania. Vzhľadom, k tomu, že

trest prepadnutia majetku ešte nebol riadne vykonaný, má súd za to, že dôvod na povolenie obnovy konania je daný.

K výroku o zrušení výroku o treste

V nadväznosti na vyššie uvedené, súd po povolení obnovy konania v prospech odsúdeného rovnako zrušil aj celý výrok o treste. Tu je potrebné uviesť, že samotný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 1/2021 sa týka výlučne trestu prepadnutia majetku a jeho obligatórnej povahy pri jeho ukladaní za jednotlivé druhy trestných činov. Odsúdenému A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/67/2019 uložený trest odňatia slobody a trest prepadnutia majetku. Súd pri zrušení výroku o treste však zrušil aj výrok o treste odňatia slobody. V tejto časti je toho názoru, že aj napriek tomu, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 1/2021 sa týka výlučne trestu prepadnutia majetku, bolo potrebné zrušiť celý výrok o treste. V prípade nového rozhodovanie o treste v pôvodnom konaní 8T/67/2019 už totiž súd nebude viazaný ustanovením § 58 ods. 3 Trestného zákona, a teda nebude musieť obligatórne ukladať trest prepadnutia majetku. Ak by totiž súd zrušil iba výrok o treste prepadnutia majetku a výrok o treste odňatia slobody by zostal nedotknutý, vytvoril by tak situáciu, kedy by súd v pôvodnej veci, musel uložiť akýkoľvek druh nového trestu namiesto trestu prepadnutia majetku, aby vo veci znova rozhodol po zrušení výroku o treste prepadnutia majetku. Nepriamo by tak vystavil pôvodného sudcu situácii, kedy by bol nútený nahradiť výrok o treste prepadnutia majetku iným výrokom o treste. Súd má rovnako za to, že výrok o treste treba vnímať v jeho komplexnosti ako jeden spoločný výrok, hoci viacerých druhov trestov, ktoré majú vzájomnú súvislosť.

K výroku o väzbe

Podľa § 403 Trestného poriadku, ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy konania zrušil výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

V prípade dôvodu väzby uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že ide o tzv. preventívnu väzbu, ktorú možno považovať za atypický druh väzby. Jej dôvody sú naplnené vtedy, ak ide o jeden zo štyroch základných taxatívne vymedzených znakov. Ide o prípady ak je voči páchatelovi vedené trestné stíhanie a je obava, že páchatel bude naďalej pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin o ktorý sa pokúsil, vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo vykonaná trestný čin ktorým hrozil. Charakter tejto väzby je jednoznačne preventívno-bezpečnostný. Zároveň musí byť posudzovaný aj časový sled od momentu spáchania skutku do momentu posudzovania tohto dôvodu.

Súd uznesením povolil obnovu konania, zrušil výrok o treste odsúdeného A. B., výrok o vine zostáva naďalej v platnosti. Je teda zrejmé, že po obnovení konania bude úlohou súdu vysporiadať sa iba s výškou trestu, resp. trestami. V uvedenom prípade je trestná sadzba, za ktorú je odsúdenému uznaná vina vo výmere 7 až 10 rokov. Je pravdepodobné, že v prípade uloženia nového trestu, bude novo uložený trestom nepodmienečný. Čo však súd považuje za najpodstatnejšie je fakt, že voči odsúdenému A. B. sú vedené ďalšie dve konania, z toho jeden za druhovo obdobnú trestnú činnosť. V prípade odsúdeného teda nejde iba o jedno odsúdenie za tento prejednávany trestný čin, ale o dôvodné podozrenie zo spáchania ďalších trestných činov, navyše v jednom prípade druhovo obdobného. V oboch prejednaných trestných činov ide o zločiny, pričom v prípade jedného trestného činu ide o obzvlášť závažný zločin. Súd má teda za to, že v prípade prepustenia na slobodu, by reálne hrozilo, že odsúdený môže pokračovať v páchaní protiprávnej činnosti.

Keďže súd zistil existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, zároveň posudzoval aj možnosť nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Dohľad probačného a mediačného úradníka spočíva v stretávaní sa probačného a mediačného úradníka s obvineným, eventuálne v kontrole dodržiavaní primeraných povinností a obmedzení. V uvedenom prípade však u odsúdeného nemožno vzhliadať istotu, že práve dohľad probačného a mediačného

úradníka by zabezpečil to, že odsúdený nebude páchať trestnú činnosť. Probačný a mediačný úradník nemá nad odsúdeným neustálu kontrolu. Reálne zabrániť tomu, aby nedošlo znova k obdobnému konaniu, by ani pri vynaložení enormného úsilia zo strany probačného a mediačného úradníka, bolo veľmi náročné. Vzhľadom k vyššie uvedenému je v tomto procesnom štádiu vylúčené, aby bola väzba nahradená.

Senát sa na všetkých výrokoch tohto uznesenia uzniesol v hlasovaní pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti výrokom tohto uznesenia o nepovolení a povolení obnovy konania a o zrušení výroku o treste (výroky pod bodmi I., II. A III. tohto uznesenia) je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Michalovce do troch dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia bolo jeho vyhlásenie. Sťažnosť má odkladný účinok.

Proti výroku tohto uznesenia o väzbe (výrok pod bodom IV. a V. tohto uznesenia) je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Michalovce do troch dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia bolo jeho vyhlásenie. Sťažnosť nemá odkladný účinok. Proti uzneseniu o väzbe môžu podať sťažnosť v prospech obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie.